U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 142/2010,

takto:

Námitka podjatosti **se odmítá**.

Odůvodnění:

Podáním ze dne 17. 6. 2010 se žalobce domáhal obnovy řízení ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ca 89/2009. Návrh na obnovu řízení Městský soud v Praze usnesením ze dne 28. 7. 2010, č. j. 9 A 142/2010 - 6, odmítl. Toto usnesení napadl žalobce kasační stížností; následně vznesl též námitku podjatosti.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 12. 2010, č. j. Nao 99/2010 - 23, vyslovil, že soudci Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a Mgr. Martin Kříž nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování v řízení o kasační stížnosti proti zmíněnému usnesení.

Usnesením ze dne 14. 3. 2011, č. j. 9 A 142/2010 - 36, Městský soud v Praze řízení o kasační stížnosti zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

V soudním spisu je dále zažurnalizován další návrh žalobce na obnovu řízení, týkající se usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. Nao 99/2010. Tento návrh Městský soud v Praze usnesením ze dne 22. 4. 2011, č. j. 9 A 142/2010 - 46, postoupil Nejvyššímu správnímu soudu.

Podáním ze dne 29. 7. 2011 žalobce upřesnil, že trvá na obnově řízení ve věci samé, nikoliv na obnově řízení o usnesení týkající se námitky podjatosti, proto Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 8. 2011, č. j. Na 175/2011 - 63, vrátil věc Městskému soudu v Praze.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 25. 6. 2012, č. j. 9 A 142/2010 - 73, návrh žalobce na obnovu řízení odmítl; současně zamítl návrh na předložení věci Ústavnímu soudu.

Dne 16. 7. 2012 bylo Městskému soudu v Praze doručeno podání žalobce nazvané „*Stížnost pro podjatost*“. Žalobce uvedl, že podle § 8 s. ř. s. jsou z řízení vyloučeni též soudci, kteří se podíleli na rozhodování v předchozích řízeních téže věci. Domáhal se přidělení věci jinému senátu, který bude v řízení postupovat zákonným způsobem.

Podáním ze dne 15. 8. 2012 žalobce k výzvě soudu doplnil, že podjatostí by se měl zabývat Nejvyšší správní soud. O důvodech diskriminace se žalobce dozvěděl z jednostranných usnesení soudu, který se nechce řídit ústavními předpisy. Požadoval, aby se mu soud omluvil a uložil žalované povinnost vypořádat se s žalobcem.

O námitce podjatosti uplatněné žalobcem uvážil Nejvyšší správní soud takto:

Vyloučení soudců a dalších osob z projednávání a rozhodnutí věci upravuje pro soudní řízení ve správním soudnictví ustanovení § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že předmětem této úpravy je vyloučení soudců z projednávání a rozhodnutí věci. Základním předpokladem pro takové vyloučení je tedy skutečnost, že soudci, jejichž podjatost účastník řízení namítá, mají v dané věci ještě činit nějaké procesní úkony nebo vydávat nějaká rozhodnutí. Naopak, pokud se jedná o věc pravomocně skončenou, kde již nepřichází v úvahu, aby soudci věc projednávali či rozhodovali, není namístě o námitce podjatosti rozhodovat.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu je tudíž existence „*věci*“ (řízení), kterou by soudci měli projednávat, činit v ní nějaké procesní úkony nebo o ní rozhodovat, podmínkou řízení o námitce podjatosti. Nedostatek této podmínky musí mít za následek odmítnutí námitky podjatosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (podobně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2004, č. j. Nao 23/2004 - 55, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 408/2004, www.nssoud.cz).

V projednávané věci byl předmětem řízení návrh žalobce na obnovu řízení vedeného u Městského soudu v Praze. Tento návrh byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25. 6. 2012, č. j. 9 A 142/2010 - 73, odmítnut; doručením tohoto usnesení žalobci dne 12. 7. 2012 bylo řízení pravomocně skončeno. Žalobce byl řádně poučen o možnosti podat proti tomuto usnesení kasační stížnost a tomuto poučení nepochybně porozuměl, neboť má se soudním řízením ve správním soudnictví zkušenosti; možnosti

podat kasační stížnost však nevyužil. Žádné z podání žalobce, kterými reagoval na zmíněné usnesení o odmítnutí návrhu, nelze podle názoru Nejvyššího správního soudu za kasační stížnost považovat.

S ohledem na tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že soudci Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a Mgr. Martin Kříž již nebudou ve věci sp. zn. 9 A 142/2010 nic projednávat ani rozhodovat, proto nemá smysl zkoumat jejich podjatost.

Nejvyšší správní soud shledal, že nebyly splněny podmínky řízení o námitce podjatosti soudců v dané, pravomocně skončené věci, a proto tuto námitku podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Na okraj Nejvyšší správní soud podotýká, že o tvrzené podjatosti soudců Městského soudu v Praze již bylo rozhodováno a žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, ve kterých spatřuje důvod pro vyloučení soudců. Námitka podjatosti byla navíc uplatněna po uplynutí zákonné lhůty stanovené v § 8 odst. 5 s. ř. s., Nejvyšší správní soud by tedy i při splnění podmínek řízení nemohl k této námitce přihlížet.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu